

Nr 43

Av herr **Franzén m. fl.**, om upphävande av varuskatten på gräddglass.

Sverige är snart det enda land i Europa, där inte gräddglass klassificerats som mejeriprodukt. I vårt land har man inrangerat den i samma klass som konfityrvaror och choklad, och liksom på dessa varor tas en varuskatt ut på glassen, motsvarande 65 procent av beskattningsvärdet. Bestämmelserna i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt är emellertid inte tillämpliga på bl. a. glasspulver eller färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda maträtter, som helt eller delvis består av glass.

Gräddglassen, varmed enligt livsmedelsstadgan förstås glass som innehåller minst 12 procent mjölkfett, är ett synnerligen högvärdigt och omtyckt livsmedel. Konsumtionen hålls emellertid nere av den höga beskattningen. I syfte att söka kompensera verkningarna av varuskatten har allt flera fabrikanter slutat använda högklassiga mjölkprodukter i tillverkningen av glass och i stället gått över till andra fettämnen såsom fettemulsion samt vatten. Detta är beklagligt, eftersom det måste vara önskvärt, att glassens kvalitet blir så hög som möjligt. Det måste även anses vara olämpligt och olyckligt att genom dylik beskattning minska användningen av svenska mjölkprodukter, som därigenom måste exporteras, ofta till ofördelaktiga priser. Frågan om slopande av varuskatten på gräddglass har behandlats vid flera tidigare riksdagar. Motionerna i ärendet har emellertid avslagits. Som motivering har bl. a. kontrolltekniska svårigheter anförts. Några avsevärda sådana kan dock inte sägas föreligga. Man kan t. ex. föreskriva, att annan glass än gräddglass skall innehålla stärkelse, vars förekomst är lätt att konstatera. Redan nu används betydande kvantiteter råvaror eller halvprodukter, som innehåller stärkelse, för glassfabrikation. Även andra kontrolltekniska möjligheter torde förefinnas.

Statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation förutsatte vid prisöverenskommelsen den 16 mars 1955, att varuskatten på gräddglass skulle tas bort. Vid nämnda överenskommelse gjordes nämligen en protokollsanteckning med följande innehåll: "Nämnden och delegationen anser det angeläget, att den varuskatt, som nu utgår för gräddglass (i förpackningar under en tredjedels liter), snarast möjligt borttages." Det förhållandet, att 1952 års kommitté för indirekta skatter ännu inte lagt fram sitt betänkande, bör därför inte inverka hindrande för avskaffande av varuskatten på gräddglass. Statsinkomsten av denna uppgick under år 1956 till cirka 10 milj. kr. Eftersom kvantiteten gräddglass uppgår till ca 55 procent av den totala, skulle emellertid inkomstbortfallet för staten vid en lika stor konsumtion uppgå till ca 5,5 milj.

kr. Ur statsfinansiell synpunkt torde inte ett borttagande av denna skatt utgöra något väsentligt hinder.

Under åberopande av vad som ovan anförts får vi hemställa,
att riksdagen måtte besluta att varuskatt på gräddglass icke vidare skall uttagas.

Stockholm den 22 januari 1957

Nils Franzén

Herbert Hermansson

Alvar Andersson
